ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Η αδιαμφισβήτητη θέση της χώρας στο δυτικό πλαίσιο (ΕΕ, ΝΑΤΟ) αποκλείει την πολυδιάστατη πολιτική

του **Δημήτρη Γρηγορόπουλου**

Αντίστιξη στην πίεση που ασκεί η Δύση στην ελληνική κυβέρνηση αποτελεί η πρόσκληση της Ρωσίας για ένταξη της χώρας μας στη νέα αναπτυξιακή τράπεζα των πέντε μεγαλύτερων αναπτυσσόμενων οικονομιών του κόσμου – της Ρωσίας, Κίνας, Ινδίας, Βραζιλίας, Νότιας Αφρικής – των λεγόμενων BRICS. Την πρόσκληση απηύθυνε ο εκπρόσωπος της Ρωσίας σ' αυτή την τράπεζα και παράλληλα υφυπουργός Οικονομικών Σεργκέι Σταρτσάκ. Μάλιστα ο Ρώσος αξιωματούχος πρότεινε στον Έλληνα πρωθυπουργό ν' αποτελέσει η Ελλάδα το 6ο μέλος της Νέας Αναπτυξιακής Τράπεζας (NBD).

Η εν λόγω τράπεζα φιλοδοξεί να εξελιχθεί σε εναλλακτική της Παγκόσμιας Τράπεζας. Θα ξεκινήσει τη λειτουργία της στο τέλος του έτους και σκοπός της θα είναι η χρηματοδότηση έργων ανάπτυξης σ' όλο τον κόσμο με χαμηλά ή και μηδενικά επιτόκια. Είναι η πρώτη αναπτυξιακή τράπεζα απ' το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου, που δεν ανήκει στη σφαίρα επιρροής της Δύσης. Με την τράπεζα αυτή παράλληλα με το αποθεματικό ταμείο στήριξης σε ρόλο αντι-ΔΝΤ, που είναι υπό δημιουργία, οι BRICS στοχεύουν στην οριστική χειραφέτηση των χωρών τους – και όσων άλλων συμμετάσχουν στη Νέα Αναπτυξιακή Τράπεζα και στο αντι-ΔΝΤ – απ' τους εκβιασμούς του διεθνούς χρηματοπιστωτικού συστήματος και των φίλων προς αυτό κυβερνήσεων. Πάντως, ο Ρώσος υφυπουργός φάνηκε ιδιαίτερα γενναιόδωρος και στις υπόλοιπες προτάσεις του. Τόνισε ότι υπάρχουν τεράστια περιθώρια οικονομικής συνεργασίας μεταξύ των δύο χωρών, με τη χρήση, μεταξύ άλλων, και εθνικού νομίσματος στις πληρωμές για αγαθά και υπηρεσίες!

Η θηλιά που σφίγγει στο λαιμό της κυβέρνησης απ' τις ασφυκτικές πιέσεις της ΕΕ και τις ατελέσφορες μπλόφες της ελληνικής κυβέρνησης κάνουν την τελευταία να τείνει ευήκοον ους στις δελεαστικές προοπτικές της τράπεζας BRICS. Γι' αυτό ο πρωθυπουργός θα συμμετάσχει στο Οικονομικό Φόρουμ, που διοργανώνουν οι BRICS στις 18 με 20 Ιουνίου στην Αγία Πετρούπολη. Παράλληλα με την τράπεζα των BRICS έχει εξαγγελθεί απ' την κυβέρνηση της Κίνας πρόταση για την ίδρυση της Ασιατικής Τράπεζας Υποδομών και Επενδύσεων, όπου το 25% των κεφαλαίων της θα διατεθεί σε μη ασιατικά κράτη.

Ολοκληρωμένη εικόνα της δυνατότητας διεθνών εναλλακτικών συνεργασιών ενός έθνους – κράτους παρέχει ο πίνακας των διακρατικών καπιταλιστικών ολοκληρώσεων, εμπορικών και τραπεζικών, κατά κανόνα, αλλά και πολιτικών (Βλ. Ποιος χρειάζεται την Ευρωπαϊκή Ένωση; Εκδόσεις ΚΨΜ).

Οι ιδιαίτερες δυνατότητες που διανοίγει η Τράπεζα και το Ταμείο των BRICS, οι οποίες όμως είναι αποδεικτέες, η Τράπεζα της Κίνας και το ευρωδίκτυο διακρατικών συνεργασιών του παγκοσμιοποιημένου ολοκληρωτικού καπιταλισμού επιβεβαιώνει ότι μια χώρα μεσαίου επιπέδου, όπως η Ελλάδα, δεν είναι υποχρεωμένη να προσδένεται σε μια λεόντεια λυκοσυμμαχία, όπως η ΕΕ, η οποία όχι μόνο δεν συμβάλλει στη σύγκλιση μιας μέσης ή κατώτερης οικονομίας με το επίπεδο των προηγμένων χωρών, αλλά αναλογικά ή και απόλυτα αυξάνει την ανισομετρία της. Δυστυχώς, η χώρα μας απ’ την εθνεγερτήρια επανάσταση του 1821 για λόγους οικονομικούς και γεωπολιτικούς είναι αγκιστρωμένη στα δίχτυα προστάτιδων δυνάμεων.

Σήμερα η χώρα μας είναι ενταγμένη στην ανισότιμη συμμαχία της ΕΕ με διαρκώς αποκλίνουσα απ’ το γερμανικό ηγετικό κέντρο τάση. Αυτή η σχέση επιδεινώνεται στην περίοδο των μνημονίων και των δημοσιονομικών συμφώνων με τη συρρίκνωση της ελληνικής οικονομίας και την έξαρση της βιωσιμότητάς της απ’ τα δανεικά, όπως καταδεικνύεται χαρακτηριστικά και οδυνηρά και στην περίοδο διακυβέρνησης του ΣΥΡΙΖΑ. Η ασφυκτική εξάρτηση απ’ τις δόσεις εμφανίζει ως ανορθολογική και ανεύθυνη όχι μόνον την έξοδο απ’ την ΕΕ και το ευρώ αλλά και την απόσπαση στοιχειωδών μεταρρυθμίσεων επιβίωσης. Θα φανεί παραξοδολόγημα, αλλά δεν είναι. Οι μεταρρυθμίσεις υπέρ του λαού, ακόμη και οι πιο στοιχειώδεις, είναι αδύνατες, εφόσον δεν στέργει γι’ αυτές η ΕΕ.

Απεναντίας, όμως δεν είναι αδύνατη η έξοδος απ’ το ευρώ και την ΕΕ, αφού δεν προϋποθέτουν τη συγκατάθεση της ΕΕ. Επειδή ουσιαστικές φιλολαϊκές ρυθμίσεις εντός της ΕΕ του ολοκληρωτικού καπιταλισμού αποδεικνύονται αδύνατες, η έξοδος απ’ αυτήν για κάθε εχέφρονα προοδευτικό άνθρωπο αποδεικνύεται επιβεβλημένη. Αυτή όμως η απελευθερωτική προοπτική με μια ακραία κινδυνολαγνεία προβάλλεται ως συνώνυμη της απόλυτης καταστροφής (αποκλεισμός δανεισμού, πιστωτικό γεγονός, υπερπληθωρισμός, διαφυγή κεφαλαίων, αδυναμία εισαγωγής και μαζικής αγοράς βασικών προϊόντων κοκ). Να σημειώσουμε ότι η έξοδος από ευρώ και ΕΕ είναι μια αναγκαία αλλά και ιδιαίτερα απαιτητική ρήξη, που απαιτεί συνειδητή και συστηματική προετοιμασία, εθνική και διεθνή, κοινωνική, οικονομική, πολιτική.

Απεναντίας, αν η παύση πληρωμών το πιστωτικό γεγονός, η έξοδος απ’ το ευρώ, επέλθει ως

προϊόν της τυχοδιωκτικής πολιτικής του ΣΥΡΙΖΑ (μπλόφα, «θεωρία παιγνίων») χωρίς συστηματική προετοιμασία και δημιουργία όρων, τότε οι επιπτώσεις θα είναι οδυνηρές και απρόβλεπτες.

Ακρογωνιαίος λίθος μιας προπαρασκευασμένης ρήξης με την ΕΕ είναι η σύναψη διεθνών εναλλακτικών συνεργασιών και συμμαχιών. Στο σύγχρονο πολυπολιτικό καπιταλιστικό κόσμο της αλληλεξάρτησης αλλά και των έντονων αντιθέσεων και ανταγωνισμών υπάρχουν δυνατότητες για πιο συμφέρουσες διεθνείς σχέσεις, χωρίς βέβαια να εξιδανικεύονται. Η πρόταση του Ρώσου υφυπουργού για συμμετοχή της Ελλάδας στην Τράπεζα των BRICS, παρά τις ενδεχόμενες υπερβολές της αποτελεί μια δυνατότητα αυτού του είδους. Οι κυβερνήσεις όμως όπως κι αυτή του ΣΥΡΙΖΑ που διακηρύσσουν ότι είναι αμετακίνητο το διεθνές πλαίσιο της χώρας (ΕΕ, ΝΑΤΟ) είναι ανίκανες ν’ αξιοποιήσουν τέτοιες δυνατότητες.

Δημοσιεύθηκε στο ΠΡΙΝ, 17.5.2015